

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 10.10.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **189** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от К. П. Р., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт №[ЕИК]/01.06.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 2088/22.11.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП. Ревизионният акт се обжалва като незаконосъобразен в частта на установени задължения по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. Иска се същият да бъде отменен. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП оспорва жалбата, като по същество моли съда да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1009379/01.11.2010 г., изменена със Заповед за възлагане на ревизия № 01471/04.02.2011 г. издадени от Р. Г. Я. - началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на К. П. Р. в качеството му на [фирма], като ревизията обхваща и определянето на данъчни задължения по ЗОДФЛ/ЗДДФЛ за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2009 г. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията, ревизираният период, както и вида на ревизираните задължения за данъци. На

проверявания данъчен субект, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, са връчени екземпляри от заповедите за възлагане на ревизия.

Изготвен е ревизионен доклад № 1101471/22.03.2011 г., връчен на задълженото лице, с който е направено предложение за установяване на данъчни и осигурителни задължения в размер на 76 274, 58 лв. – данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. в размер на 30 159, 72 лв. и лихви в размер на 10 739, 01 лв., данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2008 г. в размер на 5 121, 90 лв. и лихви в размер на 1 051, 27 лв., данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2009 г. в размер на 3 725, 42 лв. и лихви в размер на 343, 41 лв. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК, връчен е на ревизираното лице. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е подало възражение срещу ревизионния доклад.

По време на ревизионното производство от органите по приходите са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, с цел обективното установяване на фактите и обстоятелствата, имащи значение за извършването на ревизията. За календарната 2006 г. К. П. Р. е подал ГДД по чл. 41 от ЗОДФЛ, като в същата е посочил осъществяване на патентна дейност – „бар-билярд“. За същата година лицето е декларирало доходи от трудови правоотношения, закупуването на дял от жилищен имот с отпуснат жилищен кредит от ТБ [фирма] от 60 000 лв., декларирал е получен заеми от майка си Д. Б. Р. в размер на 44 000 лв. и в размер на 14 000 лв., получен заем от А. С. С. в размер на 25 000 евро. Към 01.01.2006 г. е декларирал налични пари в брой в размер на 150 000 лв. В хода на ревизионното производство ревизиращите органи са изискали от лицето да обясни произхода, както и да представи документи за произхода на посочените суми. Във връзка с направеното искане от ревизиращите органи на 22.02.2011 г. е получен отговор от лицето относно произхода на наличната парична сума от 150 000 лв. Същият е посочил, че през 1998 г. е починал баща му, който предвид дейността, с която се е занимавал, а именно притежаването от него на цех за миене на бутилки за алкохол и цех за матиране на бутилки за алкохол е оставил на него, на брат му и на майка им значителна сума пари. Обяснил е, че не може да посочи точния размер на сумата. Посочил е, че през 2001 – 2002 г. е получил сума от приблизително 60 000 долара от Ж. К. В., с които пари по-късно започнал изграждането на билярд клуб и впоследствие на клуб В.. През 2003 г. сключил граждански брак, като на сватбата му, която се състояла в хотел Б. получил като подаръци парични суми, като му останали около 25 000 – 30 000 лв. За изграждането на клуб В. голяма помощ му оказали родителите на съпругата му – Р. С. К. и С. И. К., които му помогнали с около 20 000 лв. Голяма помощ му оказал и приятел на неговата майка – Б. М. Д., който на два пъти му давал по 5 000 лв. голяма помощ му оказала и неговата майка, която повече от 30 години работела в [фирма]. Ревизиращият екип не е приел за доказан произхода на посочените по-горе суми, като е посочил, че сумите не са точно определени, а се използват думите приблизително, не са представени документи – договори, разписки и други в подкрепа на твърдението, че задълженото лице е получило безвъзмездно или пък в заем посочените в обяснението 60 000 долара и 50 000 лв. (посочените като получени 20 000 лв. от родителите на съпругата му и посочените като получени около 30 000 лв. като подаръци на сватбеното му тържество). За доказани и налични към 01.01.2006 г. са приети 727 лв. (по сключен договор за предоставяне на потребителски кредит на физически лица № 43/03.11.2003 г. между [фирма] кредитодател и К. П. Р. кредитополучател, с размер на кредита 4000 лв., дължима лихва 714, 44 лв. или всичко

сума за връщане 4717, 44 лв., като видно от погасителния план към 31.12.2006 г. са били погасени 3273 лв., като оставащата сума за връщане е в размер на 727 лв.). за доказани органите по приходите са приели и наличната сума към 01.01.2006 г. от 4170 лв. (договор за кредит да текущо потребление от 22.06.2004 г. между Б. БСК кредитодател и К. П. Р. кредитополучател, размер на кредита 7 000 лв., следва да се издължава 6 59 месечни вноски, считано от м. 08.2004 г. по 166, 52 лв. по този начин за периода от м. 08.2004 г. до м. 12.2005 г. включително би следвало да са погасени 2830, 84 лв. и в тази връзка като налични за погасяване би следвало да останат 4170 лв.). Като налична парична сума към 01.01.2006 г. органите по приходите са приели и сумата от 2171 лв. (установено е, че през 2005 г. лицето е получило доходи от трудови правоотношения с [фирма] в размер на 4031, 96 лв. за налични са били приети само сумата от 2171 лв., тъй като останалите 1860 лв. съгласно представено извлечение от банкова сметка в ТБ П. банк АД са за погасяване на банков кредит от [фирма]). За доказани като налични към 01.01.2006 г. е приета и сумата от 19 000 лв. (по договори за предоставяне на потребителски кредити с кредитополучател майката на лицето Д. Б. Р.). Предвид изложеното за разлика от декларираните като налични парични суми от лицето към 01.01.2006 г. в размер на 150 000 лв., органите по приходите са приели за доказани налични пари в брой на К. Р. към 01.01.2006 г. – 26 068 лв. По отношение на получените доходи за периода 01.01.2006 г. 31.12.2006 г. органите по приходите са установили, че лицето има получени доходи от извършване на патентна дейност чрез [фирма] в размер на 833 лв., но не е налице изплащането им на физическото лице, доход от дейност по трудови правоотношения в размер на 1894, 28 лв., като сума в размер на 404 лв. не е била изтеглена в брой, а е останала за погасяване на банков кредит, поради което за формиране на паричния поток е определена само сумата от 1490 лв., които са били изтеглени от лицето в брой. За приход при формирана на паричния поток са приети и сумите от 14 000 лв., получени като заем от майката на жалбоподателя и сумата от 43 658 л., изтеглени в брой от Б. Д. от К. Р.. Не са признати за доказани като доход и не са включени в паричния поток на лицето сумата от 48 895 лв. по договор за паричен заем от 26.12.2006 г. с А. С. С.. Ревизиращите органи са преценили, че не е доказано реалното получаване на паричната сума. По отношение на посочената сума в хода на ревизионното производство е било представено обяснение от жалбоподателя, като същият е посочил, че поради близостта си с лицето, предоставило му заема не са счели за нужно да подписват разписки, лихва върху парите няма, парите не са върнати към момента на извършване на ревизията. По отношение на извършените разходи за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г. органите по приходите са взели предвид паричните средства, необходими за разходите за живот на семейството на лицето, което се състои от 3 души съгласно данни на НСИ, като по отношение на лицето те са в размер на 2797, 50 лв., взели са предвид внесена в банка Д. парична сума в размер на 2879 лв., както и извършена парична вноска в [фирма] в размер на 69500 лв. Паричният поток на лицето е изчислен като са взети предвид наличните парични средства към 01.01.2006 г. в размер на 26068 лв. Като са съпоставили приходите с разходите са установили, че за 2006 г. жалбоподателят има недостиг на средства (определеното крайно салдо е в размер на 12557, 25 лв.), като същите, обаче се покриват от заемни налични средства към 01.01.2006 г. и по този начин недостига не следва да се облага по реда на чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.).

В хода на ревизионното производство с ИПДПОЗЛ № ИТ-00-4745/03.11.2010 г.,

ИПДПОЗЛ № ИТ-00964/04.02.2011 г. и ИПДПОЗЛ № ИТ-00-1304/17.02.2011 г. от К. Р. са били изискани всички документи, имащи значение за определянето на получените от лицето доходи и извършените разходи. Получените отговори на 14.12.2010 г., 22.02.2011 г. и на 08.03.2011 г. са определени от ревизиращите органи като непълни и недостатъчни за определяне на данъчната основа по общия ред на ЗДДФЛ. Предвид това обстоятелство данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК, т.е. при извършена съпоставка за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. е установено превишение на стойността на имуществото и извършените разходи спрямо размер на декларираните и/или получени доходи и не е установен източника на дохода.

По отношение на получените доходи за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г. ревизията е установила, че лицето няма получени заеми, доходи от дейност по трудови правоотношения, доходи от дейност като едноличен търговец, а по отношение на получените от братовчедка в К. сума в размер на 6000 лв. е приел, че не са представени документи, поради което посочената сума не е приета като приход на лицето. Като приход на лицето е приета сумата от 8070 лв., която същото е получило от [фирма]. По отношение на извършените разходи за посочения период ревизиращите органи са взели предвид обичайни размер на разходите за живот, като по отношение на лицето същите са определени в размер на 3421, 50 лв., разходите за покупка на лек автомобил в размер на 2933, 75 лв., внесени парични суми в Б. Д. за хранене на сметка в размер на 5420 лв. и внесена от К. Р. парична вноска в [фирма] в размер на 138880 лв. Като са взели предвид, че наличните парични средства към 01.01.2007 г. са в размер на 12557, 25 лв., след изготвяне на паричния поток и извършена съпоставка между получените доходи и извършените разходи за 2007 г. са определили, че лицето има превишение на стойността на извършените разходи (150655, 25 лв.) спрямо размера на получените доходи (20627, 25 лв.) в размер на 130028 лв., като не е установен източника на дохода. Определен е дължим годишен данък по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 30522, 72 лв. Ревизиращите органи са приели, че ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК е наложена от факта, че декларираните и получени доходи и безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период – чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК.

По отношение на получените доходи и извършените разходи през 2008 г. За посочения период лицето е декларирало, че няма доходи от трудови правоотношения, не е получавал доходи от наем, не е отдавал под наем недвижимо имущество, не е придобивал недвижимо имущество, не е имал вземания от трети лица, не е пътувал в чужбина, получил е парична сума от 5000 лв. от първа братовчедка в К.. По отношение на получените доходи в хода на ревизионното производство е установено, че лицето има само получен заем от Ти Би Ай К. в размер на 10000 лв., като сумата е била изтеглена в брой от Б. Д., по отношение на получени преводи от К. – не е представило никакви доказателства за получаването им. По отношение на извършените разходи за 2008 г. ревизиращите органи са взели предвид необходимите средства за живот, като по отношение на лицето същите са определени в размер на 3937, 50 лв., закупен лек автомобил за сумата от 3911, 50 лв., внесени в банка Д. в брой 7460 лв. и извършена парична вноска от лицето в [фирма] в размер на 45500 лв. ревизиращи органи са установили, че за процесния период лицето е направило и разходи за пътувания в чужбина до Р. Г. в размер общо на 410 лв. Изготвили са

паричния поток (начално салдо в размер на 0 лв.), направили са съпоставка между получените доходи (10000 лв.) и извършените разходи (61219 лв.) и са установили, че лицето има превишение на извършените разходи спрямо размера на получените доходи в размер на 51219 лв., като не е установен източника на дохода. Дължимият данък върху доходите определен по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ е 5121, 90 лв. Ревизиращите органи са приели, че ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК е наложена от факта, че декларираните и получени доходи и безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирувания период – чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК.

По отношение на получените доходи и извършените разходи през 2009 г. жалбоподателят е декларирал доходи от трудови правоотношения с [община] в размер на 1589, 05 лв., декларирал е, че не е отдавал имущество под наем и не е получавал доходи от наем, не е получавал заеми, не е правил дарения, пътувал е в чужбина, като разходите за екскурзията са били около 1200 лв. по отношение на получените доходи за периода в хода на ревизионното производство са били установени доходи от [фирма], но същите са останали в патримониума на едноличния търговец. Установени са доходи от трудови правоотношения в размер на 1244, 23 лв. от [община], като от тях са изтеглени в брой 840 лв., които ревизиращите органи са приели за приход в паричния поток за 2009 г. По отношение на извършените разходи за посочения период са взети предвид обичайния размер на разходите за живот, като по отношение на К. Р. същите са определени в размер на 4009, 50 лв. като разходи са определени и внесената н Б. Д. сума в брой в размер на 5414 лв., както и извършена от лицето парична вноска в [фирма] в размер на 30 000 лв. При определянето на паричния поток за 2009 г. е съобразено началното салдо към 01.01.2009 г. в размер на 0 лв., като след изготвяне на паричния поток и извършената съпоставка между получените доходи и извършените разходи за 2009 г. е установено, че К. Р. има превишение на стойността на извършените разходи (40023, 50 лв.) спрямо размера на получените доходи (840 лв.) в размер а 39183, 50 лв. и не е установен източника на дохода. Дължимият годишен данък върху доходите, определен по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ е 3918, 35 лв., от който са внесени 192, 93 лв. и остава дължим данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 3725, 42 лв. Ревизиращите органи са приели, че ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК е наложена от факта, че декларираните и получени доходи и безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирувания период – чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаването на обжалвания ревизионен акт, издаден от инспектор по приходите в ТД на НАП С..

Ревизионният акт е обжалван по административен ред, като решаващият административен орган – директорът на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП е потвърдил обжалвания акт. Пред решаващия административен орган не са представени нови доказателства, предвид и което същият е потвърдил ревизионния акт в обжалваната му част. По делото е приета и изслушана съдебна експертиза, заключенията на която не са оспорени от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от

ДОПК и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна по следните съображения:

С обжалвания ревизионен акт, потвърден с решението на директора на дирекция „ОУИ“ при ЦУ на НАП на жалбоподателя са определени данъчни задължения по ЗДДФЛ за данъчен период 2007 г., 2008 г. и 2009 г.

От оплакванията, съдържащи се в жалбата, представеното по делото становище от жалбоподателя от 03.10.2012 г. и становището му по отношение на заключението на изготвената и изслушана по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че жалбоподателят възразява по отношение на определеното му задължение по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. (твърдението му е, че не дължи данък върху доходите за 2007 г.), по отношение на определеното му задължение по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2008 г. (твърдението му е, че не дължи данък върху доходите за 2008 г.), а по отношение на определеното му задължение по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2009 г. възприема установения от експертизата размер на задължението от 3479, 79 лв.

От приетата за установена фактическа обстановка, от събраните по делото доказателства, включително и от заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че задълженията по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. са определени като от страна на ревизиращите органи е определено начално салдо към 01.01.2006 г. в размер на 26068 лв., респективно при определянето на паричния поток за годината е определено крайно салдо за 2006 г. в размер на 12 557, 25 лв., съответно определено начално салдо към 01.01.2007 г. в размер на 12 557, 25 лв. От тук насетне това е дало отражение и при определянето на паричния поток за 2007 г., на паричния поток за 2008 г. и на паричния поток за 2009 г. и съответно е дало отражение и за определяне на задълженията по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. За сравнение, за да определи недължимост на данъка по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. и за 2008 г. и размер на данъка по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2009 г. в размер от 3479, 79 лв. вещото лице е определило начално салдо към 01.01.2006 г. в размер на 154 311, 29 лв., респективно при определянето на паричния поток за 2006 г. е определило крайно салдо за 2006 г. в размер на 196 260, 54 лв., съответно определено начално салдо към 01.01.2007 г. в размер на 196 260, 54 лв. От тук насетне това е дало отражение и при определянето на паричния поток за 2007 г., на паричния поток за 2008 г. и на паричния поток за 2009 г. и съответно е дало отражение и за определяне на задълженията по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. Така установените обстоятелства, а също така и оплакванията, съдържащи се в жалбата обосновават извода, че за определянето на данъчните задължения по чл. 48 от ЗДДФЛ на лицето от значение е преди всичко начина на определянето на началното салдо към 01.01.2006 г., съответно паричния поток за 2006 г., включително доходите на лицето за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г., доколкото по отношение на разходите за периода страните не спорят. В тази връзка към 01.01.2006 г. К. Р. е декларирал налични пари в брой в размер на 150 000 лв.

В хода на ревизионното производство ревизиращите органи са изискали от лицето да обясни произхода, както и да представи документи за произхода на посочените суми.

Във връзка с направеното искане от ревизиращите органи на 22.02.2011 г. е получен отговор от лицето относно произхода на наличната парична сума от 150 000 лв. Същият е посочил, че през 1998 г. е починал баща му, който предвид дейността с която се е занимавал, а именно притежаването от него на цех за миене на бутилки за алкохол и цех за матиране на бутилки за алкохол е оставил на него, на брат му и на майка им значителна сума пари. Обяснил е, че не може да посочи точния размер на сумата. Посочил е, че през 2001 – 2002 г. е получил сума от приблизително 60 000 долара от Ж. К. В., с които пари по-късно започнал изграждането на билиард клуб и впоследствие на клуб В.. През 2003 г. сключил граждански брак, като на сватбата му, която се състояла в хотел Б. получил като подаръци парични суми, като му останали около 25 000 – 30 000 лв. За изграждането на клуб В. голяма помощ му оказали родителите на съпругата му – Р. С. К. и С. И. К., които му помогнали с около 20 000 лв. Голяма помощ му оказал и приятел на неговата майка – Б. М. Д., който на два пъти му давал по 5 000 лв. Голяма помощ му оказала и неговата майка, която повече от 30 години работела в [фирма].

Ревизиращият екип не е приел за доказан произхода на посочените по-горе суми, като е посочил, че сумите не са точно определени, а се използват думите приблизително, не са представени документи – договори, разписки и други в подкрепа на твърдението, че задълженото лице е получило безвъзмездно или пък в заем посочените в обяснението 60 000 долара и 50 000 лв. (посочените като получени 20 000 лв. от родителите на съпругата му и посочените като получени около 30 000 лв. като подаръци на сватбеното му тържество).

Изводите на ревизиращите органи за недоказаност на произхода на средствата са правилни.

Не е доказан произхода на посочените като налични 30 000 лв., посочени от жалбоподателя като получени на сватбеното му тържество. Действително, като доказателства по спора са представени 39 броя декларации, като посочените в тях лица декларираят, че са присъствали на сватбата на К. П. Р. и на съпругата му И. С. К. като са подарили посочените в декларации суми в посочения размер. Видно от представените декларации най-ниската подарена сума е била в размер на 400 лв., а най-голямата по размер сума е била 3000 лв. Така посочените доходи от сватба са значителни по своя размер, като настоящата съдебна инстанция съобразява и обстоятелството, че сумите, които са големи по своя размер са били дарени от лица, които в по-голямата си част през 2003 г. са били на възраст 19 години, , 22 години, 25 години, 24 години, 23 години. В тази връзка остава недоказано от страна на жалбоподателя произхода на средства, които не са малки по своя размер от посочените лица. Следва да се отчете и обстоятелството, че значителността на размера на доходите от сватбата предполага обстоятелството, че на сватбеното тържество са били

поканени много гости, във връзка с което жалбоподателят вероятно е направил значителни разходи (има се предвид за организирането и провеждането на сватбеното тържество). Разходи от този вид, обаче не са установени за направени от жалбоподателя. Следва да се отчете също така обстоятелството, че сватбеното тържество се е провело в края на 2003 г., като до началото на 2006 г. жалбоподателят и семейството му е следвало да имат осигурени средства за издръжка. Следва да се отчете също така и обстоятелството, че на жалбоподателя са били необходими е средства за изграждането на притежавания от него клуб В.. Следва да се отчете също така и обстоятелството, че през 2006 г. жалбоподателят е внесъл в брой собствени средства в [фирма] в размер на 69 500 лв. (обстоятелство, което се установява несъмнено от събраните по делото доказателства). Предвид това не може да се приеме наличието на посочената сума у жалбоподателя в началото на 2006 г. и същата да участва при формирането на началното салдо за 2006 г.

По отношение на сключения договор за заем с Ж. В. – жалбоподателят възразява относно невключването в паричния поток като приход за 2006 г. на сумата от 31 000 щатски долара или 64 343, 29 лв. получена по силата на договор за заем от посоченото лице. Действително, като доказателство по спора е представен договор за заем от 02.08.2011 г., по силата на който Ж. К. В. в качеството си на заемотел се задължава да предаде в собственост на К. П. Р. в качеството му на заемополучател сумата в размер на 64 343, 29 лв. Към договора за заем е представена и разписка за предаването на парите. От събраните по делото доказателства не се установява произхода на паричните средства у заемотеля. От представения нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 05.02.2009 г. се установява, че Ж. К. В. продава свой недвижим имот за сумата от 30 000 лв., без да се доказва, обаче, че сумата по нотариалния акт е била получена реално от продавача Ж. К. В.. Следва да се отчете и обстоятелството, че от продажбата на недвижимия имот до сключването на договора за заем са изминали повече от 2 години. От събраните по делото доказателства не се установява връщането на сумата, изплащането на лихви по същата, нито пък сключването на допълнително споразумение към договора за заем независимо от обстоятелството, че срокът за погасяване на заемната сума е изтекъл (съгласно чл. 3 от договора заемополучателят се задължава да върне на заемотеля заемната сума в срок до 10 години заедно с дължимата лихва). В тази връзка като правилни следва да се определят изводите на органите по приходите, които при формирането на паричния поток за 2006 г. не са включили като приход/доход на лицето посочената сума от 64 343, 29 лв.

По отношение на направеното дарение на жалбоподателя от родителите на съпругата му Р. К. и С. К.. Като доказателство по спора е представена разписка, чрез която родителите на съпругата му предоставят на жалбоподателя сума в размер на 20 500 лв. с цел подпомагане на започване на собствен бизнес. От събраните по делото доказателства не се установява произхода на средствата,

които посочените лица се предоставили на жалбоподателя. Излагат се само твърдения за получавани трудови възнаграждения от майката на съпругата на жалбоподателя, без обаче да са представени доказателства за техния размер. В тази връзка не би могла да се направи обоснована преценка за размера на получаваното трудово възнаграждение от посоченото лице и за кой период същото е било получавано. Освен това следва да се съобрази също така и обстоятелството, че през 2006 г. жалбоподателят е внесъл в брой собствени средства в [фирма] в размер на 69 500 лв. (обстоятелство, което се установява несъмнено от събраните по делото доказателства). Предвид това не може да се приеме наличието на посочената сума у жалбоподателя в началото на 2006 г. и същата да участва при формирането на началното салдо за 2006 г.

По отношение на сключения договор за заем между жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция и Б. М. Д.. От представените по делото доказателства се установява, че на 01.03.2005 г. К. Р. сключва договор за паричен заем в размер на 5000 лв., предоставен му от посоченото лице, като на 02.03.2005 г. е подписана разписка за получаване на сумата. Договорът е сключен за срок от 3 години, като не са представени доказателства заема да е бил върнат. Едновременно с това не е представен анекс за удължаване на срока на договора. Същите констатации настоящата инстанция прави и по отношение на сключен договор за заем в размер на 5000 лв. между същите лица на 31.10.2005 г. В хода на ревизионното производство, както и в хода на производството пред настоящата инстанция остава неизяснен въпроса относно произхода на посочените средства у лицето заемотел. Като доказателство по спора е представена данъчна декларация по чл. 41 от ЗОДФЛ за 2005 г. на Б. М. Д., в която същият е декларирал само доходи от трудови и приравнени към тях правоотношения в размер на 5068, 54 лв. и доходи от свободни професии и услуги с личен труд в размер на 764, 83 лв. С оглед на размера на декларираните доходи не може да се направи обоснован извод за произхода на средствата на посоченото лице, с оглед и на което обстоятелство не може да се направи обоснован извод, че през 2005 г. същото е разполагало със сумата от 10 000 лв., която да даде в заем на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция. Предвид изложеното не може да се приеме наличието на посочената сума у жалбоподателя в началото на 2006 г. и същата да участва при формирането на началното салдо за 2006 г.

При формирането на паричния поток на жалбоподателя за 2006 г. органите по приходите не са признали за доход през 2006 г. получената като заем от А. С. сума в размер на 25 000 евро или 48 895, 75 лв. След анализ на представените по делото доказателства ревизиращите органи са направили правилни правни изводи и в тази насока. Жалбоподателят не е декларирал получения заем в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, не са представени доказателства, от които да може да се направи извод дали даденият заем е погасяван. Следва да се отчете и обстоятелството, че в първоначалните си обяснения жалбоподателят посочва, че лицето А. С. му е близък приятел, поради което същите не счели за

необходимо да подписват разписка за предоставянето на паричната сума, а впоследствие такава разписка е представена като доказателство по делото. От представените по делото доказателства освен това не се установява произхода на средствата у заемодателя А. С.. Действително, като доказателство по спора е представен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 28.04.2005 г., по силата на който С. А. Ш. като пълномощник на А. С. като продавач се задължава да продаде на лицето, посочено като купувач свой недвижим имот за сумата от 25000 евро. Съгласно т. 4 от договора купувача заплаща на подава сумата от 2500 евро при подписването на договора, а останалата кума от 22 500 евро се заплащат в деня на изповядване на сделката пред нотариус. От събраните по делото доказателства не се установява изповядването на сделката пред нотариус, респективно получаването на сумата от 22 500 евро от продавача А. С.. В съответствие с изложеното и не се доказва възможността на А. С. да е предоставил реално сумата от 25 000 евро в полза на жалбоподателя по спора. В съответствие с това са правилни изводите на ревизиращите органи, че не са признали като получен приход/доход посочената сума през 2006 г.

Правилни са изводите на ревизиращите органи, че условия за действителността на договорите за заем е реалното предоставяне на паричните средства от заемодателя на заемополучателя. За да се установи, че договорите за заем са действителни следва лицето – заемодател да притежава сумата, предмет на договора и същата да е реално предадена. В процесните случаи от представените по делото доказателства не се установи по несъмнен начин лицата – заемодатели да са притежавали сумите, които са предоставили в заем на К. П. Р..

Относно приложението на чл. 122 от ДОПК – несъответствието между декларираните и получените доходи и имущественото и финансово състояние на ревизираното лице представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК, поради което е налице основание за определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК.

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 1599, 83 лв.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. Р. срещу ревизионен акт №[ЕИК]/01.06.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение №

2088/22.11.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” в ЦУ на НАП, като неоснователна.

ОСЪЖДА К. П. Р., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], ет. 2 да заплати в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1599, 83 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: